

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 17-dikén, 1852.

N a g y B r i t a n n i a.

Gróf Aberdeennek, a' közelebbi Kurirban félbe szakasztott beszéde folytatódik: „A' Gróf, Leopold Királynak, a' belga thronusra lett emeltetése után kevéssel történt némelly dolgokat rövideden meg említvén, a' Nov. 15-ki Tractatusra megyen által, és először is azt az óltalmat kárhoztatja, mellyet abban Anglia Belga Országának ígért, mondván: Ugyan kérem a' nemes Grófot (Greyt) feleljen, ha valyon meg gondolta e' igazán, hogy ezennel mire kötelezte le magát Országunk. Régi politikája már az Nagy Britanniának, hogy óltalma alá olyan dolgot nem vesz, mellynek kivitele nem tőle függ. Hidje el a' Gróf, hogy ezen Tractatus meg erősítettése után, olyan követkevései lesznek a' mi magunk lekötélésének, a' millyenről még tsak nem is álmodtunk. Szép dolog, olyan tizikelyek végre hajtását vállalni az embernek magára, mellyre leg kevesebb ellenvetés az, hogy nem ki vihető. A' többek közt 700,000 font Sterling esztendőnként való fizetéséről válalt Anglia azon Tractatusban Belga Ország helyett kezességet. A' próbát már kiállott és hiteles Hollandiáért tsak tűrhető lett volna még ez a' kezesség, de Belgiumért, melly egyik Revolutióból ki sem verekedett, már másíkról gon-

dolkozik, — ez tsaknem képtelenség. Olly szövényesek és sokfélék azon Tractatus tizikelyei, hogy azoknak kivihetésére a' Conferentziának örökké kelene tartani. Különös az is, hogy ez előtt megesküdt ellensége volt a' nemes Gróf (Grey) minden conferentziáknak, minden Congressusoknak, mellyeknek, vélekedése szerént, hasznok hogy soha sem, de volt, és van károk számláhatatlan, mellyekben az ígért Garantiák tsak tizifra szavak; tsak vakítások voltak — a' mint bizonyítja a' szerentsetlen Lengyel Ország példája, — most pedig annyira belejék szeretett a' conferentziákba, hogy ezen Belga Conferentziának örök tartásáért, talán mindent kész volna elkövetni. — Itt a' Tractatusnak némelly tizikelyeit veszi fel a' beszélő, mellyek közzül a' Luxemburgi Nagy Hrgségről szóllórol azt jegyzi meg: Erre nézve olly igazságatlanság érte Hollandiát, hogy azt menteni lehetetlen. Minden vizasztalásom ezen tekintetben tsak az, hogy Burkus Ország és Ausztria ollyan tractatust bizonyosan nem fognak aláírni, melly a' Német szövetség alapját megrendíti. Annyit monda a' Hollandiai Király, akkor midőn kára pótlásáról volt szó, hogy a' Luxemburg felett támadt kérdésről gondolkozni fog, — de kikötötte azt, hogy ezen rendszabások m e l l e t t vagy

ellen utóljára fogja magát elhatározni. És most ezzel, mint megegyezéssel úgy áll elő a' Conferentzia, a' helyett hogy a' Hollandiai Király kára pótlásáról gondolkoznék.“ — Midőn továbbá a' beszéllő, azt a' módot; melly az említett Tractatus végrehajtására nézve vétetett elő, még sokkal veszedelmesebbnek nevezte, mint magokat az abban foglaltató feltételeket és minekutána a' Conferentziának a' Hollandiai Királyhoz intézett, kerek feleletét: „hogy a' 24 cikkelyeken egy betű változtatást sem lehetne tenni“ halgatói emlékezetébe vissza hozta, azt mondá a' többek közt, hogy a'hoz e' volt ragasztva: ezen nyilatkozattalással a' Conferentzia a' nyílt szívűségnek és barátságának tartozik. Megfoghatatlan dolog, hogy bánhat valaki így idegennel is annyival inkább régi és meghitt szövetségesével! De látjuk, hogy a' barátság álortzaja 's azon kívánság színe alatt, hogy a' közbenjárás principiuma megálljon — minden meg esett. Ugyan mi volt ezen közbenjárás alaptétele a' Sebastiani vélekedése szerént? — felelet ez: „hogy a' Londoni Conferentzia nem egyéb, mint meg annyi közbenjárás, és a' Király Igazgatószékének akarata az, hogy az, ezt a' caractert soha el ne veszítse.“ Gyönyörű közbenjárás! melly egy független fejedlem jussával 's birtokaival szabad kénye szerént 's úgy bánik, mint valamely fegyverrel meghódított Státus köz hadi zsákmányával! A' Conferentziának minden, olly sokszor említett nyílt szívűsége és barátsága mellett is mindenkor méltó panasza lesz a' Hollandiai Királynak az, hogy a' per alatt lévő dolgokban ötöt meg nem kérdezték.“ Itt a' Gróf először ama már ismeretes Acheni protocollumot hozza fel

és azt mondja, hogy a' Conferentia annak cikkelyei ellen tselekedett; másodszor a' belga Váraknak a' Hollandia megegyezése nélkül 's annak nagy kárával való leronttatását, — és azt állítja, hogy mivel a' Tractatus végrehajtása fegyver nélkül még nem eshetik, Anglia és Hollandia között a' háború elkerülhetetlen, olyan háború, mellyben Angliának tetemes kárára Frantzia Ország fogja a' győzelem hasznait húzni: Ez alkalmatossággal Gróf Aberdeen, Fox Urnak 1781-ben tartott azon beszédére emlékeztette a' Kamarát, mellyben az, az akkori Frantzia Királyt XVI-ik Lajost úgy állítja elő, mint a' ki az ő alattvalóival, arról tanáskozik, hogy miképpen lehetne Frantzia Ország, Ura az egész világnak. Arra nézve nekünk, — így beszélteti Fox, a' Frantzia Királyt, — először is, ama nagy és rettentő vetélkedő társunkat Nagy Britanniát kell megtörnünk és semmivé tennünk. Igen is — úgy mondanak az alatt valók, — de ez a' mi tulajdon erőnk kimerítése nélkül meg nem eshetik. Ugy de — felel a' Király — nem fogunk ám fegyverrel hadakozni, mi, a' mi Ministereinket, kiknek Anglia fizetni fog azért, hogy azt tsinálják, a' mit mi akarunk, az ő Országoknak tulajdon alatt valóival keverjük hadba.“ Aberdeen ekkor így folytatja beszédét: Hogy ez a' kívánság, most mennyiben tölt be, én arról nem szóllok; hanem, a' mitől éppen úgy lehet félni — azt hiszem, hogy közöttünk hasonlós van, — mert valami olyan méreg hintetett el, melly egyetértésünket fel bontja, igyekezetünket elgyengíti és erántunk az idegenekben gyűlölséget gerjeszt.“ Továbbá így beszélteti Fox, XVI-dik Lajost: hogy a' Földkerekségén való fő hatalmat kezünkre keríthessük, Európának velünk

egy tzelra törekedő hatalmasságait [kell megrontatunk; — mindenek felett pedig a' tengeri hatalomtól kell leginkább félnünk, 's ezek közt Nagy Britannia után Hollandiát szükség meghódoltatnunk.“ E' pedig könnyebben meg nem eshetik, mint, ha az Anglus Ministereket, Frantzia Országnak ama hűséges szolgálait, az ő szomszéd, helyő és legjobb barátjokkal, a' Hollandusokkal vesztjük össze. Ugy van, mert ha ezek, ugyan azon egy interessére dolgoznak, egyesített erejek ellent állhatatlan lesz, és el olvad előttök a' Bourbon ház; ellenkező esetben pedig, ha t. i. külön szakasztatnák, nem tsak ezt, hanem azt is véghez viszzük, hogy egyik a' másikat szélyel darabolja; Frantzia Ország előtt mind a' ketten tédet fejet hajtának.“ — A' Ministerek azt mondják, hogy ök Hollandiát az Alku elfogadására kényszerítettnek akarták. De ezen nyilatkoztatás vagy híú kérédekés — a' mit ugyan nehéz el hinni, — vagy hadizenés. Azt állítja ugyan a' nemes Gróf (Grey) hogy ő Hollandia eránt ellenséges indulattal nem tsak nem viseltetik, hanem annak barátságát szívéből óhajlja; — már hiszen akármí volt a' nemes Gróf tzelja, elég hozzá, hogy maga viselete Anglia eránt az egész világ előtt gyűlölséget szerzett. A' Hollandusok jól tudják azt, vagy ha talán nem tudnák, még mondják nekik a' mi jó barátink a' Frantziák, hogy minden nyomorúságokat, mellyeket szenvedtek, a' Nemes Grófnak és Tisztí társainak köszönhetnek. — A' múlt esztendőben háromszor készítettett fel a' Britanniai hajóserég a' Hollandusok ellen, melly ellenségeskedés következésében, annak rende szerént közönségesen tették a' Hollandus tiszték azt a' fogadást, hogy magokat a' Britanniai hajóknak soha semmi feltételek alatt meg nem adják,

hanem, az ő nagy híú hazafiak példája szerént készebbek lesznek magokat vagy a' levegőbe felvettetni, vagy a' tengerbe sülyesztetni. A' Hollandusok éppen nem kérédekők, és telyesítik, a' mit meg ígérték. Ezt én annak megmutatására mondom, hogy itt olyan ellenséges és keserítő érzés uralkodik; a' millyet valami közönséges háború nem gerjeszthet. Mikor ezt látom; — mikor látom, hogy azoknak, kiket mi szeretni és óltalmazni tartoztunk volna, interesséjek szenved; — mikor látom, hogy a' Ministerek tselekedete a' Király betsületét kotzkáztatja, nem állhatom meg, hogy érzésemet azon való nagy megindulással mindjárt ki ne nyilatkoztassam. Illyen érzéssel ajánlott a' Gróf egy Felírást, mellyben a' Királyt olyan parántsolatok kiadására kéri, mellyek az említett Tractatust szorosabbban kötnek össze az Ö Felsége Koronája betsületével, a' mi tulajdon Interessénk hátorságával és az ő Felsége híú 's természeti szövetségeseinek igazságos jussaival.

A berde en után Gróf Grey foglaltván el a' beszélő széket, annak vádjaira e' képpen felelt: A' nemes Gróf, rendkívül valónak, és a' környül állások miatt a' legsürgetősebbnek tartja azt az ajánlását, mellyel azon Tractatus végre hajtását akadályoztatja, melly hosszas és fáradságos alkudozások után érhetette végét, és a' mellytől függött az Europa békessége. Ugyan ő, a' mostani kormányszék maga viseletét a' II. Károly alatt lévő Ministereknek azon tselekedetével hasonlította össze, melly szerént ez Hollandia ellen frantzia Országgal szövetekezett össze. Kérem a' kamarát, ítélje meg igazán, ha valyon van e' azon két esetek között legkisseb hasonlatosság is. A' II-dik Károly Ministerei magok viseleténél a' mi,

től a' jelen Ministeriumé nagyon sokat különbözik. Lehetetlen már az Ország interesséjével ellenkezőbbet csak gondolni is. Ezen utóbbiak, kéntelenek voltak küszködni, mind azon nehézségekkel, mellyeket a' nemes Lord, mint megelőzőjök, hagyottreájok, azon zavarok közepette, mellyek még az az előtti Ministeriumtól jöttek által, — még is, nekünk akarják mind ezen dolgokat nyakunkba vetni. Én vagyok e' oka, hogy Frantzia Országban nagy revolutio volt? — hogy Belga Ország felkelt az ő Fejedelme ellen, és hogy kihúzta magát azon egybeköltetés alól, mellynek alap-tételei, az én vélekedésem szerint hamisak és politika ellen valók voltak? — nekem vagy a' jelen Igazgatószeréknek lehet e' azt szemünkre hányni, hogy a' nemes Hrg, minekelötte mi hivatalunkba léptünk, már kijelentette, hogy többé, azon két országokat egyesíteni nem lehet. Midőn egy felől azt mondom hogy nem mi kevertük az Országot azon bajokba, más felől azt állítom, hogy mi különösen nehéz környűl állások között igyekeztünk, más Systemát állítani a' helyett, mellynek, semmi politcai öszve szerkesztetése nem lévén, öszve omlott. Könnyű azt mondani, hogy „ezt vagy amazt tsináljátok“ de bizonyos, hogy ha az ember, a' Kormány-szék terhes állapotját a' maga egész kiterjedésében veszi gondolóra, meg kell esmerni, hogy annak, más képpen, mint tselekedett lehetetlen volt tselekedni. Nem békesség idején, és nem régen álló kormánysszerékkel kellett annak alludozni. Soha semmi féle Ministerek veszedelmesebb környűl állások között még eddig nem alludoztak. Belgium Hollandiától elszakasztatott, De a' mit a' nemes Gróf tagad, azt mondván, hogy az elválástásról a' jelen Ministerek ideje előtt szó sem volt. Nem

kergették e' Brüsselből ki a' Hollandiai Királyt. Nem tulajdon szájából jöttek e' neki ezek a' szavak, hogy az ő belga alatt valóinak meg elégitésére, szükség valaminek történni. Az Oraniai Hrg nem nyilatkozattotta e' ki Proclamatióban a' Belga kormánysszerék független és külön szakasztott állapotját. Nem a' velünk által ellenhen ülő nemes Lordok javasolták e' a' két feleknek a' fegyver szűnést, és nem ökmondták e' azt a' felől, hogy a' velek és a' Conferentziával teendő egyezésre vezető lesz? És mikor Hollandiát az 1814-ki hirtokok közzé szoritották, nem azon vélekedéseket tették e' nyilván valóvá, hogy az elválás szükséges képpen való és múlhatatlan? Azt is erősíté a' nemes Lord, hogy ő a' belga thronusra többé semmi más házat nem ültetett volna. Nekem is e' volt a' kívánságom, hogy ezen Ország feje az Oraniai Hrg legyen, és azt hiszem, hogy Európában a' békesség meg alapítására nézve ennél jobb mód nem lehetett volna. De a' dolgoknak egy fordulása, minden chez való reménységünket semmivé tette. Ugyan azt Frantzia Ország is, éppen olyan szivesen és nagyon óhajtotta mint mi. De — ismét mondom — hogy olyan környűl állások adták magokat elő, mellyeket, ha majd egyszer a' világ meg esmer, semmit sem fog a' felől kételkedni, hogy ezen tekintelben nem lehetett volna mást tselekedni. Restauratió erőszakosan meg nem eshetett, más mód pedig nem volt, de hijába való tzelünk, a' követek küldésében.

Londonból Jan. 28 kán: Azon hirtnek helyes voltát, mellynél fogva a' Király állhatatosan elhatározta magában, hogy új Paireket semmi esetre sem nevez, sok dolgok erősítik. Ez a' hir a' Reform-bill sorsára, 's egyszersmind a' jelen Ministerium további megmara-

dására minden esetre sokat tesz. Különös, de azomban hihető, hogy a' Királyt ezen maga elhatározása a' Lord Holland, Gróf Munster és a' Hrg Portland tanáts adási indították. Akár hogy üt ki a' dolog, szinte kétségen kívül valónak látszik, hogy a' Cabinetnek rövid időn, új személyek lesznek tagjai, nevezetesen Peel, Goulbourn, Marquis Chandos és Croker. A' jelen környűl állások között éppen ilyen emberekre van az Országnak szüksége, a' kik se nem Ultra-liberalisok, se nem ultra-rojalisták. Ezek az Igazgatószeleknék minden tekintetben erős gyámolai lesznek, 's az a' hoz való bizodalmat mind belől, mind kívül helyre fogják állítani.

A' Ministeriumból ki lépett Parnell helyett, hadi Minister Hobouse lett. Perceval, a' Bank-hivatalnak igen régi és tisztelt tagja, a' napokban nyakravalójánál fogva fel akarta magát akasztani, — de rajta kapattatván, tzélja elébe gát vettett. Talán megél. Ezen probatételnek oka még bizonytalan.

F r a n t z i a O r s z á g.

Folytatása a' Párisi öszveesküvésről a' Moniteur Febr. 3-kán költ levelének. — Az öszve esküdtek, kerűő Örökkepiben, a' nemzeti öröket sok strá'sa helyeken lefegyverkeztették, és helyeiket elfoglalták. Ezen tsalárdságnak azonban tsak hamar eleje vétetett, mert a' Nemzeti ör vezérének kiadódott, hogy kerűlni senkit ki nem küldvén, embereit együtt tartsa. Sok olyan környűlállások adták magokat elő, mellyekből a' Politzia darab időtől fogva némelly nyomdokait az öszve esküvésnek láthatta; nevezetesen: hogy a' seregből sok vén gárdisták jönnek Párisba; — hogy a'

Robespierres mellj képenek fel 's alá való hordozása alkalmával, olyan emlék pénzek osztogattattak ki, mellyekre az 5-dik Henrik képe van nyomva; — hogy a' főbb örizeteken Lajos Filepet és familiáját tsúfoló írások hányattatnak szélyel; — és hogy a' Kárlisták a' hónap végére zenebonát jövendölgettek, — a' kiknek az ellenkező értelműek azt felelgették: „azt hiszitek, hogy nekünk kell a' gesztenyét a' tűzből kiszednünk, hogy azokat megehessetek, — inkább magatokat fojtogatunk meg.“ — Ezen zürzavar éjtszakáján a' fogságba vitettek száma, mintegy 200-ra megy. — Ma ugyan tökéletes tsendesség van, — de nagy kérdés, hogy tart e' sokáig? A' nép régtől fogva megelégedetlen. Ugyan is a' mint Blanki Ur vélekedik, az egész Restauráció ideje nem egyéb, mint az Aristocraták és a' Közép rend közt való szakadatlan ellenkezés. Ez az utolsó 1814-ben szerette a' Bourbonokat, örűlt a' Chártának, melly neki nagy hatalmat adott. X-dik Károly a' Chártát fel se veszi, az Aristocratákat pártolja, és a' Közép clasist nyomja. Ez panaszkodik; elégteltt kér, és azt kívánja, hogy a' Charta szavai telyesíttessenek. Kívánsága nem nyér meghalgotást. Eröszakról gondolkozik tehát, 's tzélja kivitelére a' népet szöllítja fel segítségére. A' Júliusi napokban mind ketten elő állanak. A' nép gyöz, — Királyát, mellyet egyáltalában nem kedvellett, 's az előtte hasonlóképpen gyűlölséges Chártát semmivé teszi. Hogy igazit a' közép rend a' dolgon? Igéret tételekhez fog, — azokkal meg veszi a' nép szívet, és rendes foglalatosságai folytatására vissza viszi, Királyt, polgár-királyt, és új chartát ad neki. Az új Király, a' közép rend halgatnak ígéreteikkel, — mellyen a' nép a' legfőbb mértékben elégedet-

Ien, keresi az alkalmatosságot, hogy elég tételt vegyen magának, — ezt kereste az, noha szerentsétlen kimenetellel a' f. eszt. Febr. 1-ső napján is; hihető, hogy még próbál — és a' mit keres egyszer megtalálja. Utolsó a' nép — azt mondja Blánki Ur, — de a' mint az Irás szól — az utolsó sokszor el-sökké lesznek.

A' Követek Kamarájának Febr. 1-ső napján tartott ülésében La Fayette a' Rómában lévő frantzia Követnek maga viseletéről kért felvilágosítást, és azt kívánta, hogy az Igazgató szék annak tselekedetét helybe ne hagyja. Mauguin pedig igen vastag kifejezésekkel, azon megüsteltetések ellen kelt ki, — mellyeket az Igazgatószék a' Lyoni Revolutió alkalmával osztogatott ki.

A' Követek Kamarájának Febr. 3-ki Ülése, a' legtsendesebben kezdődött, de olyan nagy lármával végződött, milyenre a' Journal des Debats állítása szerint a' Nemzeti convent ideje óta senki sem emlékezik. Az Ország jövedelmeiről és kiadásairól lévén szó, azoknak a' Pensiókat illető tzikkelyére nézve Jollivet olyan javallatot tett, mellynél fogva bizonyos pensiókat, nevezetesen azokat, mellyek a' Vendei Restauratio óta osztattak, vizsgálás alá kellene vetni. Ezen javallatnak az igazság kiszolgáltatására ügyelő Minister magát ellene szegezte, azon okból, hogy ezen Pensiók már kivagynak fizetve, és hogy azoknak vizsgálás alá való vétele, a' visszahatás principiumát olyan módon tenné fel, mellynek veszedelmes következtései lehetnének. Mind az 1850-dik mind az 1814-diki Chártának egy formán alapja volt az, hogy a' Pensiók mind épségben tartassanak meg. — Az alatt az estveli hat órát, mikor t. i. az üléseknek rendszeren végek szokott lenni, elüti. A' Centrumon ülő tagok köz-

zül sokan el mentek, úgy hogy, ha a' mit az oppositio nagyon sürgetett, a' dolog voksolásra került volna, bizonyosan ezek győztek volna. A' gyűlésben nagy zaj támad, mellyből későbbben olyan dühös lárma lett, hogy az ember a' maga szavát sem érthette. Az Oppositio tagjainak jelenlévő ezennel nagy számú tagjai közt, — kik minden módon a' voksoláson voltak, és a' Praesidens közt, ki a' Centrumnak még el nem távozott tagjaival együtt annak ellene mondott, nagy lárma esett, azért, mivel a' tagok nem voltak annyin, a' mennyi a' voksolásra elégséges. A' Praesidens beszédjében sok dühös közbeszólások történtek; Mauguin, Salvette, Laurence, de Tracy 's a' t. kiáltoztak, protestáltak, 's a' Praesidens kötelessége telyesítésére serkentették, azt szidalmazták, sőt még azt is kívánták, hogy az Elölülőszéket hadja el, és azt, mint Vice Elölülő, Dupont de l' Eure foglalja el. Ez a' nagy lárma szinte két óráig tartott, melly alatt a' Centrumnak még eddig ott volt tagjai közzül is sokan eltávoztak, úgy hogy midőn 8 órakor, a' dolog a' nevek olvasására került, küült, hogy a' tagok tsakugyan nintsenek annyin, a' mennyi a' voksolásra elégséges.

Párisból Febr. 2-kán. A' népbáráti társaságának gyűlése tegnap volt. Mintegy 1500—2000 személyek jelentek meg benne. A' Protocollum felolvasása után Cavaignac Ur foglalván el a' beszélő széket, azt kívánta a' társaságtól, hogy az forma szerint köszönje meg a' törvényszéknek azon szabadlelkűséget, melly szerint az ő társaságoknak kárhooztatott tagjait a' vád alól felszabadítá. Ezen kívánságban az egész gyűlés örömmel megegyezett. Ugyan ezen alkalommal Carre, Trelat és Bonnias Urak is beszéltek. Beszéd-

jek foglalatja különösen a' vólt: hogy az új Kormányzék magát a' Szent Szövetséghez kaptsolta, — ígéreteit nem telyesítette, — az adókat megszaportotta, — a' Képviseleket megvesztegette, — Olasz és Lengyel Országokat feláldozta, — és mint hajdan XVI-ik Lajos éppen azon a' ponton van, hogy az Országot elárúlja. Lajos Fjelep mindég Jemapperől és Valmyről (a' frantziák nyereségéről nevezetes ütközet helyek); de arról nem beszél, hogy Dumourierrel az ellenséghez ment által. Aug. 10-kéig a' XVI Lajos haza árulása sem sült ki, hanem későbbben. Az egész gyűlés abban az értelemben vólt, hogy a' szabadulásra más mód nintsen, hanem tsak a' Közönséges társaság kiáltása. Ugyan ez a' gyűlés — Német, Olasz, és Lengyel Országokat független közös Státusokká akarta tenni, és a' Külső Országok szabadságával kívánta a' belső szabadságot bátorságba helyeztetni. A' beszélők közzül egy meg esküdt, hogy a' jelen kormányzék le- rontására mindenket elkövet. Ugyan erre a' jelen lévők közzül mások isszentül kötelezték magokat. A' minden féle rendű rangú sokaság nagy buzgóságot mutatott, és több ízben kiáltott így: Eljen a' Közönséges társaság!

B e l g a O r s z á g .

Febr. 2-dikára viradón Antverpiában ismét lázzadási mozgások jelentgettek megokat. Azok a' polgár örök nevezetesen, kik M o o s - A t h és T o u r n a y b ó l Antverpiában tartatnak, és eddig a' város lakosainál vóltak szál- lason, most Kaszárnyába rendelődven oda menni nem akartak. Mellyre nézve azoknak, rendelt helyeikre erővel való vitelekre rendes katonaság állott elő. A' Kaszárnyába érkezvén, ott minden ingó

sőt némelly ingatlan dolgokat széllyel tördeltek. A' nyoszolyákból a' deréka- lyokat kiszedték, fel vagdalták és az ablakon ki hányták, a' nyoszolyák ösz- vetört darabjai is követtek amazokat. Lehet el gondolni, millyen lármát tsi- nálhatott ez a' városban, és reá mennyi nép öszveszaladt. A' mozgás tsilapitá- sára, ismét rendes katonaság állittatott ki. Febr. 3-kán a' lázzadás egész nap tartott.

Ausztria, Burkus és Orosz Országok a' helybe hagyás kiterelésével még is halgatnak. Ezen kétséges dologról né- melly Újságok azt jövendölgetik, hogy nem sok idő múlva meg fog történi. Majd meg válik, hogy üt ki.

O r o s z O r s z á g .

Hertzeg Woronetzkit, nemes W i l i a m o w s k i t , T r u s z o w s k i t és egy Waschinski nevű földes Urat, hűségek megszegéséért és azért hogy a' Podoliai 's Litvániai zeneboná- sok közzé önként állottak be, a' ha- di tanáts, nemességek el vesztésére, minden vagyonok el kótya vetyélésére és Sibiériában való számkivetésre kár- hoztatta.

B é t s .

Alig terjedett el az Austriai Ts. K. Tartományok lakosai között annak híre, hogy első Mártzius napját, mellyen a' Felséges Austriai Tsászár és Király Or- száglásának 40-dik esztendejét betölti, az egész Birodalomban közönségesen meg fogják innepelni, a' mire egy sze- retett Fejedelem eránt az alattvalókat, minden viszontagságokat kiállott tán- toríthatatlan hívségek buzdílja; a' mi- dőn egyszermind az a' kívánság is min-

denütt fellobbant, hogy a' Országok és Tartományok hív Rendei ezt a' nevezetes napot a' Fejedelemhez küldendő Követségek által ditsóítsék, 's erre a' Felsőg engedelmet megnyervén, büző kívánságaikat a' Thronus előtt kiöntsék.

Megértvén a' Felsőg Tsászár és Király ezen köz kívánságot; a' Fő Udvari Hivatalokhoz küldött Kabinéti végzésében méltóztatott Kegyelmesen kinyilatkoztatni: hogy bár melly kegyelmesen 's felsőg tetszéssel veszi is Ő Felsőg: mindenkor hív Alattvalóitól hó-

dolásoknak; szereteteknek és ragaszkodásoknak jeleit; mindazáltal nintsen az Felsőg szándékában, hogy Országlásának 40 dik esztendejét bétöltvén, Követségek által fogadja el Alattvalóinak jó kívánásaikat, vagy hogy ez a' nap meginnepeltessék. Egyébaránt Ő Felsőg mind azoktól, kik, ezen napot, Istenhez való fohászkodások, 's eddig terjedett országlásáért háláadó áldozatok, és további boldogító Kormányzásáért a' Mindenhatóhoz botsajtandó könyörgések által kívánják ditsóítani, kegyelmes tetszéssel fogja venni.

T u d ó s í t á s .

A' Jég-esői Kármentő Májlánci Intézetéről.

Ezen Intézet már több esztendőktől fogva fennáll a' Májlánci Birtokokban, melly haszna és foganatja voltáért esmeretes lévén, már tavaly a' többi Austriai Birodalmakra is kiterjesztetett. Ugyan azért óhajtaná a' Májláncban fennálló Intézetnek Fő Kormányozó Hivatala ezt, közhasznúságának tekintetéből, még ezen Esztendőben Magyar Országban is elterjeszti.

Arming X. F. Úr Inspector a' Ts. Kir. egyesült Udvari Kancellaria épületének a' Viplingi Utszában 384-dik Szám alatt által vette e' végre ezen Jég-Kármentő Társaságnak Fő-Agentiáját Magyar Országra nézve, melly okból azon kívánságtól lelkesítettvén, hogy ezen Közhasznú Intézet Magyar Országban is megállapíttassék, és foganatossá télezzék; azon igyekezett, hogy ezen Intézet Rendszabási magyar és deák nyelven elegendő számú példázatokban kinyomtatassanak, mellyeket minden Ts. K. Posta Hivataloknak M. Országba meg fog küldeni.

Nem szükséges valóban a' Nagylelkű és Nemesszívű Magyar Nemzetet, tudva lévő Hajlandósága mellett, minden jó, és Közhasznú igyekezetek eránt, ezen Intézetnek elfogadására serkenteni. Ugyan azért örömmel fogja Arming Úr minden nagyobb Birtokosoktól, Nemesektől, és az adózó Községek Tagjaitól is, az illető Kinyilatkoztatásokat ezen Társaságba leendő belépések felől, vagy más ezt illető irományaikat is franko Levelekben elfogadni. Valamint ezen Újság Kiadója is, a' Társaság jótévő tzeljainak megfelelni kívánván, felszólíttatva, ez eránt, örömet felvállalta, hogy az Intézet Tudósítását a' T. T. Publikumnak Toldalékban eleibe fogja terjeszteni.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)